

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 11 kwietnia 2018 r.,

sprawy **P.I.**

skazanego z art. 18 § 2 i 18 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt VI Ka [...] /17

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 6 lutego 2017 r., sygn. akt IV K [...] /16

p o s t a n o w i ł:

1/ oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,

**2/ zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M.M., Kancelaria
Adwokacka w K., kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa zł
osiemdziesiąt gr) w tym 23 % VAT za sporządzenie i wniesienie
kasacji,**

3/ zwolnić skazanego od kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 lutego 2017 r., sygn. akt IV K [...] /16, Sąd Rejonowy w K. uznał P.I. za winnego popełnienia czynu wypełniającego dyspozycję art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 26 lipca 2016r. w S. i w K., poprzez wskazanie dokładnych informacji o przedmiocie rozboju, instrukcji co do sposobu dokonania przestępstwa, przekazanie środków finansowych na powrót z miejsca zdarzenia oraz przekazanie gazu pieprzowego, kierował rozbojem

dokonanym dnia 26.07.2016r. w K. w salonie „D” przy ul.[...], przez prawomocnie skazanego M.K. działającego wspólnie i w porozumieniu z innym ustalonym sprawcą, w czasie którego ukradli paterę firmy „M.” wartości 3000 zł na szkodę „D” Dzieła Sztuki i Antyki sp. z o.o. z/s w K., używając wobec pracownicy salonu B.P. przemocy w postaci rozpylenia gazu pieprzowego w okolice jej twarzy, którą to następnie paterę po zdarzeniu przekazali oskarżonemu, a ten zapłacił im za dokonanie rozboju i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 1 k.k. wymierzył karę 3 lat pozbawienia wolności.

Apelację od wyroku złożył obrońca oskarżonego, zarzucając:

„- mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania w postaci art. 7 oraz 5 § 2 k.p.k. na skutek przekroczenia przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów i poczynienia całkowicie dowolnych ustaleń wyłącznie w oparciu o wyjaśnienia i zeznania M.K. oraz M.L. zainteresowanych obciążaniem P.I. i uzyskaniem dzięki temu korzystnego dla nich rozstrzygnięcia procesowego, w sytuacji w jakiej całokształt materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie oceniany z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego z dodatkowym wzięciem pod uwagę zasady *in dubio pro reo* nie daje jakichkolwiek podstaw do uznania podsądnego winnym przypisanego mu czynu,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku mający wpływ na jego treść, będący następstwem przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów oraz rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego poprzez uznanie, iż (...) dopuścił się przypisanego mu czynu w sytuacji, w której zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje ku temu stosownych podstaw,

- rażącą niewspółmierność orzeczonych względem oskarżonego kary 3 lat pozbawienia wolności, podczas kiedy ze względu na okoliczności przedmiotowo-podmiotowe należy uznać za uzasadnione orzeczenie kary w najmniejszym możliwym wymiarze.”

W konkluzji obrońca wniósł „o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu względnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.”

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2017 r., VI Ka [...] /17, Sąd Okręgowy w K. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uznał oskarżonego P.I. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 26 lipca 2016r w S. i w K. chcąc, aby prawomocnie skazany M.K. i inna ustalona osoba dokonali przestępstwa kradzieży ze sklepu „D” w K. przy ul. [...] patery firmy „M.” wartości 3000 zł na szkodę „D” Dzieł Sztuki i Antyki sp. z o. o z/s w K. nakłaniał M.K. do tego przestępstwa i opłacił jego dokonanie oraz ułatwił wyżej wymienionemu jego popełnienie poprzez wskazanie dokładnych informacji o przedmiocie kradzieży, przekazaniu pieniędzy na powrót z miejsca zdarzenia i za to z mocy art. 19 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania od 23 sierpnia 2016 r. do 6 lipca 2017 r., a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W kasacji obrońca skazanego zaskarżył powyższy wyrok w całości i zarzucił:

„1. mające wpływ na treść orzeczenia rażące naruszenie prawa procesowego w postaci:

- art. 455 k.p.k. w zw. z art. 399 § 1 i 2 k.p.k., art. 6 k.p.k. oraz art. 367 k.p.k na skutek ich niewłaściwego zastosowania przez zaniechanie przez Sąd Okręgowy w K. na rozprawie w dniu 23 czerwca 2017 r., uprzedzenia o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego P.I., co stanowi rażące naruszenie prawa procesowego, albowiem naruszało prawo oskarżonego do obrony i uniemożliwiło złożenie wniosku o odroczenie terminu rozprawy celem przygotowania się skazanego do obrony oraz wypowiedzenie się skazanemu w tej kwestii,

- art. 455 k.p.k. przez dokonanie niedopuszczalnej - w świetle poczynionych przez Sąd Rejonowy w K. ustaleń faktycznych - zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego czynu,

2. rażącą niewspółmierność orzeczonej względem oskarżonego kary 3 lat pozbawienia wolności za czyn określony w art. 278 § 1 k.k., podczas kiedy ze względu na okoliczności przedmiotowo-podmiotowe należy uznać za uzasadnione orzeczenie kary pozbawienia wolności co najwyżej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.”

Skarżący się wniósł o „o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania, względnie o uchylenie obu wyroków wydanych w niniejsze sprawie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.”.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym, uzasadniającym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Rozważania dotyczące przedstawionych w kasacji zarzutów trzeba rozpocząć od przypomnienia, że o "rażącym naruszeniu prawa" w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k. wolno mówić tylko wtedy, gdy doszło do poważnej obrazy prawa, a więc odgrywającej przy rozstrzyganiu sprawy znaczącą rolę. To jednak dla uznania kasacji za zasadną nie jest wystarczające; należy jeszcze wykazać, że owo rażące naruszenie prawa mogło wywrzeć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Przenosząc te uwagi na grunt przedmiotowej sprawy podnieść należy, że zupełnie bezzasadny okazał się zarzut ujęty w pkt 1 kasacji. O ile w postępowaniu przed sądem I instancji każdy brak uprzedzenia o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu stanowić będzie obrazę przepisu art. 399 § 1 k.p.k., a rozważeniu podlegać może wpływ tegoż braku na rozstrzygnięcie i ewentualne prawo do obrony, o tyle w postępowaniu apelacyjnym strony mogą tak wyznaczyć granice i kierunek rozpoznania sprawy, że nie znajdują się w sytuacji zaskoczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2017 r., V KK 314/16, Lex 2241415). Zauważyć również należy, iż obrońca nie wykazał, aby fakt nie uprzedzenia o treści art. 399 § 1 k.p.k. miał istotny wpływ na treść wyroku. Co więcej, jak słusznie zwraca uwagę prokurator w odpowiedzi na kasację, podniesienie w kasacji argumentów, iż gdyby P.I. wiedział o zmianie kwalifikacji prawnej czynu, to sytuacja taka mogłaby doprowadzić do jego przyznania się do zarzucanego czynu i wskazania miejsca, w którym znajduje się skradziony przedmiot (patera), jest nieprzekonujące, skoro w apelacji wykluczał taką możliwość.

Ad. 1 tiret pierwszy - zaskarżenie wyroku w całości, a więc co do sprawstwa i winy, implikowało przyjęcie przez Sąd II instancji innej formy współdziałania

przestępczego, a więc nie mogło być zaskoczeniem przypisanie tylko kradzieży w postaci zjawiskowej pomocy i podżegania. Nadto, deklarowane przeznaczenie czasu na modyfikację linii obrony (s. 3 kasacji) jest sprzeczne – o czym była mowa – ze stanowiskiem wyrażonym w apelacji (s.4).

Ad. 1 tiret drugi - na etapie postępowania odwoławczego nie doszło także do rażącego naruszenia przepisu art. 455 k.p.k. W tym kontekście wskazać należy, iż zgodnie z przywołanym przepisem na sądzie odwoławczym ciąży powinność poprawienia błędnej kwalifikacji prawnej czynu niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów. Już sama treść art. 455 k.p.k. wskazuje, że poprawienie błędnej kwalifikacji prawnej może nastąpić tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy nie zmienia ustaleń faktycznych. Natomiast ustalenia faktyczne w rozumieniu art. 455 k.p.k., to te, które zawarte są w opisie przypisanego oskarżonemu czynu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2008 r., V KK 221/07, Lex 346625). W wyniku częściowego uwzględnienia apelacji wniesionej przez obrońcę P.I., bez przekroczenia granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów Sąd odwoławczy dokonał zmiany w ustaleniach faktycznych oraz w kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego P.I., co znalazło też wyraz w uzasadnieniu Sądu *ad quem* (s.6-8). Ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego skutkujące zmianą kwalifikacji prawnej czynu zostały poczynione na korzyść skazanego.

Oczywiście niedopuszczalny jest zarzut podniesiony w pkt 2 kasacji, w którym autor, nie zważając na ustawowy zakaz wynikający z art. 523 § 1 *in fine* k.p.k., stawia wprost zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej skazanemu. Wprawdzie w kasacji można twierdzić, że kara jest niewspółmierna, ale wyłącznie wtedy, gdy zarzuca się taką rażącą obrazę prawa materialnego lub procesowego, która mogła mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia o karze (zob. wyrok SN z dnia 3 listopada 1999 r., IV KKN 206/99, Lex 38878), czego skarżący w tej sprawie nie wykazał. Zaś zarzutu rażącego naruszenia prawa, w szczególności art. 434 § 1 k.p.k., w kasacji nie postawiono.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że skarżący nie wykazał, by wyrok Sądu Okręgowego był dotknięty rażącymi uchybieniami, mogącymi mieć wpływ na jego treść. Dlatego oddalono kasację jako oczywiście bezzasadną.

a.1.